

Aflevering 46

Op de grens van de jaren 70 en 80

Hoe bijzonder is dít! Oud-leerlingen, op dit moment werkzaam op het Maaslandcollege, die hun herinneringen aan het papier hebben toevertrouwd. Mooie verhalen, dierbare momenten en ontroerende woorden.

Mario Lange (leerling Maaslandcollege havo van 1975 tot 1981 en vwo van 1981 tot 1983, nu Technisch Onderwijsassistent op onze school) en Sandra Peters (leerling tussen 1978 en 1984, nu docent Nederlands)

Hoe het veertig jaar geleden écht was!

Met Mario door het schoolgebouw

Naar de t-tuin durfde ik de eerste paar jaar niet te gaan. De jongens met lange haren zoals toenmalig topvoetballer Johan Cruyff maakten je al snel duidelijk dat je daar niet gewenst was op die leeftijd. Pas vanaf de bovenbouw kwam ik daar sporadisch binnen. Er werd muziek gedraaid die je op tv voorbij zag komen bij Toppop. Bij de bar kon je koffie, thee en fris krijgen. En er stond een voetbaltafel die je kon reserveren bij Frans Govers. De T tuin is ook even dicht geweest. Er waren daar tijdelijk twee lokalen gemaakt. Ik had er Engelse les van Houben en Nederlands van Bouwman.

Als je 's morgens op school kwam zette je je fiets in de overdekte fietsenstalling, waar nu de brugklas aula is. Later werd dit gedeelte verbouwd en gebruikt voor lokalen. Het was een soort doolhof, en ik kreeg er o.a. Nederlands van Bouwman.

ROOSTER			ROOSTER				
MAANDAG	VAK	LERAAR	LOKAAL	DONDERDAG	VAK	LERAAR	LOKAAL
1				1			
2		v.d. Velken	75	2		v.d. Velken	50
3		Bouwman	g3	3		de Visser	7
4		Janssen	42	4		Houben	34
5		de Visser	7	5		Janssen	45
6		Wak	11	6		Janssen	44
7		Wak	11	7		Bouwman	g3
8				8		Bouwman	g3
9				9		de Visser	7
10				10			
DINSDAG				VRIJDAG			
1		Wak	11	1			
2		LIT Houben	34	2		Bouwman	34
3		Bouwman	47	3		LIT Houben	34
4		v.d. Velken	17	4		Janssen	44
5		v.d. Velken	30	5		Bouwman	47
6		Bouwman	g3	6		v.d. Velken	52
7		de Visser	7	7			
8				8			
9				9			
10				10			
WOENSDAG				ZATERDAG			
1		Janssen	42	1			
2		de Visser	7	2			
3		v.d. Velken	30	3			
4		Wak	11	4			
5		Janssen	42	5			
6		Janssen	42	6			
7		Bouwman	g3	7			
8		Bouwman	g3	8			
9				9			
10				10			

Lersrooster van Mario in 6 vwo

Geschiedenis van de school in fragmenten

Je bleef buiten wachten tot de bel ging om 8.15, dan werden pas de 3 dubbele toegangsdeuren door Frans en Adriaan geopend. Eén zo'n deur is er nu nog over, de andere hebben plaats gemaakt voor lokaal 0.59.

Veel jongens kwamen met hun Zündap of Kreidler, en meisjes met een Puch.

Als je te laat was moest je een wit briefje halen bij een conrector. Maakte niet uit bij wie, als je maar niet bij juffrouw Ceelen moest zijn. Zij zat daar waar nu slechts een deur is, namelijk bij 1.38 en 1.39 en 1.50 naast de toiletten. Daar is nog een stukje muur met een deur erin. Zij gaf wiskunde, en maakte je een taalfout bij een proefwerk dan ging er ook een punt van je cijfer af.

HET MAASLANDCOLLEGE - OSS

De leerling(e) W. Lange . . . . .
is afwezig geweest op 31-8-1982 . . . . .
Hij/zij heeft wel huiswerk gemaakt.
Oss, ... 1-9 1982

Rector
Conrector *[Handwritten Signature]*

De leerlingen dienen dit briefje zo spoedig mogelijk bij hun klassedocent(e) in te leveren.

Een "wit briefje"

Of je lesuitval had, dat kon je zien op het prikbord in de hal. Er waren nog geen kluisjes, alles was kapstok. Je gymtas hing daar ook aan. Tijdens de kleine pauze gooide iedereen alle boekentassen daar op de grond. Je maakte daarna een rondje naar het winkeltje.

De aula was waar nu 1.50, 1.52 en 1.53 zijn. 1.54 was het podium van het toneel. De toneelgroep gaf daar voorstellingen en er werden filmavonden in de aula georganiseerd. Eén film weet ik nog: Quest for Fire.

Tegenover de aula, wat nu 1.58 is, was een soort bar waar je een bekertje thee voor 10 cent kon kopen. Nu zijn daar vakken waar je je tas in kan zetten. Frans en Adriaan surveilleerden in de aula, en je mocht niet eerder weg voordat alle tafels leeg waren.

Tijdens de grote pauze werd er volop gekaart.

Vooraf rikken. Tenslotte in lokaal 1.57 was de bibliotheek.

Het OLC van nu was een gymzaal, via een klein gangetje kon je daar naartoe. Daar is nu oa de kamer van Gijsje. Het Atrium was er niet en ook niet de huidige aula.

Bij de gymlessen waren de jongens en meisjes gescheiden. Gymleraar van den Hoogen begon standaard met een aantal keren opdrukken.

Het sportveld was veel groter, namelijk ook daar waar nu een gymzaal en lokalen zijn.

Geschiedenis van de school in fragmenten

Ook het brugklas gebouw was eerst een kleuterschool, waar wij soms les maatschappijleer van mevrouw Tax kregen. Nog een vak wat wij toen kregen was godsdienstles. In mijn herinnering waren er twee docenten, Breuring en De Rooij. Laatstgenoemde begon de les met een gebed.

Muziek werd gegeven in lokaal 2.40. Eerst was er maar één leraar namelijk Janssen.

Bij hem kreeg je klassieke muziek, maar gelukkig daarna ook Van der Kraats met popmuziek.

Voor muziek bij Janssen moest je ook een liedje zingen voor punt. Op het podium stond een piano, waar je niet aan mocht komen. Nu staat die piano in de aula.

Het vak expressie was voor vooral jongens handarbeid in lokaal 3.52 waar nu muziek in zit. De leraar had naar zeggen de playboy in zijn bureaulaasje liggen.

Voor vooral meisjes was er handwerken in lokaal 2.46.

Dan tenslotte kon je ook nog kiezen voor tekenen van Van Roesel. De strengste leraar op school. Het tekenlokaal was in 1.10. Hij had een eenrichtingsverkeer ingesteld op de trappen in de hal. Waar nu de rector zijn kamer heeft was de trap omhoog, en waar nu ICT zit de trap omlaag. Owee als je dit andersom deed.

Ook een strenge docent was Claassens van frans, maar hij gaf ook bijles als je dat nodig had. Hij sprak zelfs cassette bandjes voor je in. (heb er nog steeds eentje)

Docenten rookten in de klas. Als je in de middelste rij vooraan, recht tegenover De Visser bij Engels zat dan was je de pineut. Hij rookte de ene sigaret na de andere.

Voor alle vakken waren er ook iedere les mondelinge overhoringen en mocht je opgaven die huiswerk waren voor in de klas op het bord maken.

Leraren hadden vaak ook een bijnaam. Eéntje van biologie heette Monkey. Hij droeg geiten wollen sokken en sandalen. Een andere leraar noemde wij Pukkie.

Geschiedenis van de school in fragmenten

De docentenkamer was waar nu lokaal 1.14 is, en de administratie waar nu een docentenwerkplek is in de hal op de verhoging.

Een schoolreisje was er alleen in het laatste jaar, alleen in Nederland en België.

Als afsluiting van je examenjaar was er een examenstunt. In polonaise met muziek door de hele school, en door elk klaslokaal, behalve als er een proefwerk aan bezig was. (Zag je wel aan de gezichten van de boze leraren.)

Klassenfoto's werden er nog niet gemaakt, maar mijn scheikunde lerares Bartholomeus heeft er wel eentje gemaakt als aandenken aan haar vwo 6 klas.

Mario Lange

Herinneringen aan een linkse(?) school

Toen ik in 1978 op het Maaslandcollege kwam, was dat een andere school dan ik zag toen ik er in 2006 solliciteerde naar de functie 'docent Nederlands'. Het gebouwencomplex was uitgebreid. De voormalige kleuterschool, waar ik maatschappijleer kreeg van mevrouw Tax, was verdwenen en ik denk dat de lucht van haar parfum nog in het gebouw zal hebben gehangen toen dit gesloopt werd. Extra gebouwen en verbindingsbruggen waren verschenen en het grasveld waar we gym hadden, was behoorlijk verkleind. Het schoolgebouw was groter geworden, maar toen ik

rondgeleid werd, rook de verdieping waar de lessen geschiedenis en aardrijkskunde nog altijd gegeven worden nog steeds naar geschiedenis en aardrijkskunde; het rook er nog steeds naar Maaslandcollege.

In de oudbouw, nu de hal genoemd, hebben de lokalen van economie plaatsgemaakt voor de medewerkerskamer. Daar waar meneer Visser zijn sigaretten uitdrukte in het bakje van de krijtjes en plaatsnam op de verhoging waarop zijn bureau stond, is nu de koffiehoek. In het lokaal van economie II, waar ik iedere les wachtte tot het witte spuugbolletje verscheen op de onderlip van meneer Hamerlinck en dat ik tot mijn gruwel iedere les weer zag verschijnen en waar ik iedere les weer hoopte dat hij het weg zou halen, wat hij nooit deed, staan nu tafels waaraan medewerkers hun pauzes of tussenuren slijten.

Leerlingen verdringen zich tijdens de pauzes voor de deur van de medewerkerskamer ervan uitgaand die docent te spreken te krijgen waar een prangende vraag aan gesteld moet worden. De vroegere docentenkamer – zéker geen medewerkerskamer – was een gedeelte van de school waar wij, leerlingen uit de vorige eeuw, niets te maken hadden. Geen enkele leerling haalde het in het hoofd om daar tijdens pauzes voor de deur, die overigens altijd dicht was, te gaan staan. Alleen tijdens de leerlingenstaking met de eis voor ijsvrij is er postgevat voor deze deur maar of die toen open is gegaan, betwijfel ik.

Het Maasland had de naam een linkse school te zijn in de dagen dat ik daar rondliep. Links Oss stuurde zijn kinderen naar het Maaslandcollege en rechts vond een plek binnen de muren van het TBL. Voor mijn ouders was er dan ook geen enkele reden om voor mij, hun derde kind, over een andere school na te denken dan die waar hun twee oudere dochters al zaten.

Wat er nou eigenlijk zo links was aan het Maaslandcollege weet ik eigenlijk niet. Ik kan me een flink aantal baarddragende enigszins langharige docenten herinneren met pijp of shaggie en voeten, al dan niet in geitenwollen sokken, gestoken in sandalen, maar er liepen toch ook veel pakken rond. De laatste pakdragende docent is met de pensionering van Marcel Bouwman uit de lokalen van het Maasland verdwenen en ik merk dat ik dat toch enigszins jammer vind.

Denkend aan de onderwijsvernieuwers van die tijd en docenten die met ons, de leerlingen, in gesprek gingen, komen er niet echt veel namen bij me op. Piet Offermans en Jan Lemmens moet ik hierbij wel noemen. Er waren er vast meer,

maar ik ben of hun namen vergeten of ik heb geen les van ze gehad. Veel docenten waren toch nog van de oude stempel en dwongen gezag af. Ik heb zelfs ooit nog een klap gekregen van een niet nader te noemen docent aardrijkskunde, die vervolgens ook nog mijn tas in het trappengat naar beneden gooide. Zwaar verontwaardigd over dit vertoon van gezag, toog ik naar mijn toenmalige mentor Jos Jansen, die dit voorval probeerde te sussen. Achter hem en mij stond geen apparaat van leerlingbegeleiders, -ondersteuners, coaches, helpgroep of andere contactpersonen, laat staan dat er afdelingsleiders of nog hogere functionarissen op de hoogte werden gesteld. Jos loste dit zelf op en mijn ouders zijn hier nooit over benaderd en namen zelf ook geen contact met de school op. Het ging allemaal ietsje anders in die tijd. Ik heb er overigens geen trauma aan overgehouden en als ik terugdenk aan mijn opstelling in die tijd, kan ik het de docent niet eens echt kwalijk nemen. Aan dit stukje zelfinzicht moet ik met regelmaat denken als ik onze huidige leerlingen verongelijkt hun hakken in het zand zie zetten en ik weet dat bij de meesten van hen de lach om hun eigen gedrag ooit zal komen.

We hadden veel vrijheid, maar dat kon niet anders dan ten kosten gaan van veiligheid. Mijn zus Dorien bracht in havo 3 meer tijd door in de Banda in de stad dan op school. Toen zij mevrouw Ceelen in de waan bracht dat haar bovenmatige afwezigheid het gevolg was van problemen thuis en dat bemoeienis van school de situatie weleens zou kunnen verergeren, was mijn zus direct van de vragen over haar afwezigheid verlost, maar ze werd ook nooit meer bevraagd. Bovenstaande voorbeelden laten een groot contrast zien met het huidige schoolklimaat. Door de invoering van coaching is de leerlingbegeleiding, die toch al intensiever was geworden, nog verder uitgebreid en dat is natuurlijk een goede zaak en zorgt voor een veiliger leeromgeving dan in de jaren '80 van de vorige eeuw het geval was.

Vrijheid hadden we ook in de T-tuin en tijdens de schoolfeesten in de Meule in Heesch. Aan beide locaties bewaar ik warme herinneringen en op beide locaties heb ik nooit ook maar één docent gezien. Het is nu compleet ondenkbaar dat er geen surveillanten aanwezig zijn waar zich groepen leerlingen ophouden. Ik kan me op deze locaties echter geen enkele vervelende situatie herinneren waarbij ik de aanwezigheid van een docent gemist heb. Soms is er tegenwoordig misschien wel sprake van overbescherming, zijn we daarin een beetje doorgeschoten en is voor jezelf zorgen en opkomen ook iets wat geleerd moet worden en waar leerlingen ruimte voor moeten krijgen. Een beetje vertrouwen in onze leerlingen, dat ze best iets zonder ons toezicht kunnen, is volgens mij ook niet verkeerd.

Over de T-tuin is al veel geschreven en het was inderdaad een heerlijke plek om de pauzes en vooral de vrijdagmiddagen door te brengen. Wat moeten de T-tuingangers gestonken hebben nadat ze iedere pauze vanuit een blauwe wolk van rook weer in de lokalen zaten. Ik heb daar toentertijd nooit bij stilgestaan. Het is echt een gemis voor de huidige leerlingen dat zij geen ruimte hebben waar zij zelf de dienst uit kunnen maken.

De schoolfeesten in de Meule waren geweldig. Deze feesten werden door de meeste leerlingen bezocht en het was er dan ook altijd ontzettend druk. In mijn herinnering waren die feesten er met grote regelmaat (één keer per maand?) en altijd op donderdagavond. Misschien wilde school ons voorbereiden op de donderdag-studenten-stapavonden waar velen van ons na de middelbare school mee te maken

Geschiedenis van de school in fragmenten

zouden gaan krijgen? Ik betwijfel het, maar het was een goede leerschool. Net als het Maasland en dat is het nog steeds.

Sandra Peters